

IN DE SCHIJNWERPER

Jorinde Kieser:

'Onze kinderen spelen lekker buiten op straat'

Jorinde Kieser (47) woont met haar man Emil (46) en hun dochter Jessie (11) en zoon Ean (8) op Veldweg 169.

Wat doe je voor werk?

Ik werk vier dagen per week als assistent-leidinggevende bij kinderopvang Villa West op de Museumlaan in Koog aan de Zaan. Toen ik nog in Amstelveen woonde ben ik daar als stagiair begonnen en heb tien jaar als leidster op een groep gestaan. Daarna ben ik bij de Elfentuin in Amsterdam tien jaar assistent leidinggevende geweest en dat ben ik nu de laatste drie jaar dus ook hier. Ik ondersteun de meiden die op de groep staan en val waar nodig is in. Voor de rest doe ik kantoorwerk. Ik heb onlangs naast mijn vaste baan mijn eigen bedrijf Kindercoachpraktijk Samensterk opgestart voor kinderen met problemen op het gebied van o.a. gedrag, (faal)angst, pesten of gepest worden. Ik hou kantoor bij Emils bedrijf Servon-Klimaattechniek aan de Penningweg. Ik merk dat veel ouders in de kinderopvang tegen muren aanlopen. Ze worden met hun problemen van het kastje naar de muur gestuurd. Na het afronden van de NHA hbo thuisstudie kindercoach ben ik nu bezig voor gezinscoach. Voorlopig doe ik dat een dag in de week. Daarna zie ik wel hoe het loopt.

Hoe hebben jullie je werk kunnen combineren met de kinderen?

Toen ze klein waren heeft mijn schoonmoeder hier twee dagen per week opgepast. Mijn ouders een dag, ik was een dag vrij en de kinderen gingen een dag in de week naar de crèche. Mijn man en ik doen graag wat we willen en willen elkaar daar niet in remmen. Als jij iets wilt, prima, dan gaan we dat regelen. Dat is altijd goed gegaan.

Hoe oud was je dat je met Emil ging?

19. We hebben elkaar als vakantieliefde leren kennen op Lloret de Mar. Ik was daar met twee vrienden, ontmoette Emil en heb de hele vakantie met hem opgetrokken. We dachten dat het misschien wel over zou gaan zodra we weer in Nederland waren, maar ook hier bleef het goed voelen. Hij woonde

met zijn moeder in Amsterdam-Noord. Zeven jaar hebben we elk weekend met ons tasje heen en weer gecarpoold. Daarna hebben we zes jaar in een huurwoning in Hoofddorp samengewoond en keken we al snel uit naar een koopwoning in de omgeving.

En dat werd Westzaan.

Hiernaast, ja. Dat was in 2008. De kinderen zijn daar geboren. In 2018 kwam dit huis vrij. Voor Emil was de eigen oprit en de garage heel handig. Het huis is verder hetzelfde, maar we hoefden met onze spullen (hij dus vooral) niet meer door een smal steegje. Plus we kregen achter een veel grotere tuin van 5000 m², tot aan de bedrijven van het Rak aan toe. Toen Jessie 9 maanden was zijn we getrouwd. Met een geregistreerd partnerschap kun je gedoe krijgen als een van de ouders iets overkomt en dat heb je niet als je getrouwd bent. Dat is nog steeds zo. Ook voor wat je huis betreft.

Waar heeft je wieg gestaan?

In Oud-Zuid. Na zes jaar zijn we naar Amstelveen verhuisd. Daar heb ik mijn jeugd doorgebracht. Emil woonde oorspronkelijk in Callantsoog. Zijn ouders gingen scheiden en hij was 19 toen hij naar Noord verhuisde. Toen de kinderen klein waren is ze ook naar Westzaan verhuisd. Sinds twee jaar woont ze met Emils broer in de Appelboomstraat. Uit school lopen onze kinderen zo naar haar toe. Ze hebben vanaf het begin op de Kroosduiker Noord gezeten. Ook vanwege de opvang die daar was. Nu fietsen ze zelf naar school. Altijd samen.

Op een mountainbike. Door de week gaan ze niet naar clubjes. Op zaterdag zitten ze allebei op kickboksen

in Westerkoog.

Koken jullie allebei?

Mijn man kookt altijd. Ooit spraken we af dat wie het eerste thuis is kookt. Hij is daarin ook makkelijker dan ik. Ik moet alles eerst op papier hebben. Alleen op mijn vrije dag kook ik. Hij haalt elke dag boodschappen. We hebben het ooit eens geprobeerd voor de hele week, maar dan denk je soms: o, dan moeten we nu dus dat eten, helemaal geen trek in.

Heb je nog hobby's?

Sowieso mijn kinderen. Ik zal ze nooit wegbrengen als ik zelf thuis ben. Ik vind het leuk om iets samen met hen te doen: naar het strand, of samen iets in de tuin. We hebben kipjes. Ik ben een doener. Ik kan niet stilzitten. Ze denken wel eens dat ik adhd heb, maar ik kan me goed concentreren, enz. Ik heb gewoon veel energie. Ik sport niet meer. Met zaalvoetbal heb ik mijn knieën behoorlijk verpest. Maar ik beweeg genoeg, haha.

Heb je weleens een burn-out gehad?

Nee, gelukkig niet. Ik denk dat mijn man en ik hele nuchtere personen zijn. Wij maken ons niet druk. Komt het niet, dan komt het niet. Wij kunnen dingen ook makkelijk loslaten. Mensen zijn vaak te gehaast. Dan krijg je stress. Als de kinderen dingen eerlijk vertellen hoef je ook niet 'rond de tafel' te gaan zitten. In deze maatschappij willen mensen altijd maar praten en alles voor hun kinderen oplossen. Wij zijn daarin wat vrijdenkender. We willen ons niet met alles wat ze doen bemoeien. Los het maar zelf op. We vragen ons wel eens af of we niet té makkelijk zijn.

Hoe omschrijf je je karakter?

Ik kan er nog wel eens dingen uitfloepen die niet handig zijn. Maar ik kan

mensen ook makkelijk gelijk geven als ik iets niet goed doe. En goed relativeren. Ik ben vrolijk, gezellig. En altijd kletsen. Emil wordt daar niet gek van. Als ik stil ben is er iets. We laten elkaar daarin ook wel vrij. Hij moet ook lekker in zijn schuurtje bezig kunnen zijn. We hoeven niet 24 uur in elkaars nabijheid te zijn. We zijn allebei ook heel eigenwijs. Kunnen ook op onze strepen staan, maar we zijn ook heel duidelijk naar elkaar. Over de opvoeding denken we allebei hetzelfde.

Hoe bevalt het wonen in Westzaan?

Heerlijk! We zochten een huis waar je je auto voor de deur kon zetten. En waar je niet bij je burens binnenkijkt. We reden rond en zagen het huis hiernaast. Je kunt hiervandaan overal naar toe, maar wij zijn ook graag hier thuis. En buiten. In het begin waren hier nog bijna geen kinderen. Dat is nu wel anders. Onze kinderen spelen hiervoor veel op straat. Lekker buiten. Met een heel clubje. Jessie gaat hier aan de overkant naar de paardjes. Ze zijn hierachter ook wel eens in de sloot gevallen. Kan gebeuren toch? Zo leren ze hun eigen grenzen kennen. Nee, wij gaan hier nooit meer weg.

Marijke van der Pol

'Ik kan niet stilzitten'